

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษ

การอ่านเป็นกุญแจสำคัญที่จะไขไปสู่ความสำเร็จในชีวิต เพราะการอ่านเป็นทักษะที่ใช่เป็นสื่อในการเสาะแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาซึ่งการหยั่งรู้ (insight) ความรู้ที่ได้จากการอ่านนั้นก่อให้เกิดบูรณาการ (integration) ส่งเสริมพัฒนาการของผู้อ่านได้ทั้งทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ให้เป็นคนที่ได้รับการศึกษาที่สมบูรณ์เป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบตนเองและต่อสังคม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและมีคุณธรรม ดังที่ อัลดัส ฮักซลีย์ (Aldous Huxley) กล่าวไว้ว่า "ทุกคนที่รู้วิธีอ่านหนังสือจะมีอำนาจที่อยู่ในตัวเขาเอง เพื่อส่องคุณภาพตัวเองให้เห็นเด่นชัดได้ และทำให้เป็นผู้มีโลกทัศน์กว้างไกล ที่จะทำให้ชีวิตของเขาสมบูรณ์ มีคุณค่าและน่าสนใจ"¹ การอ่านจึงเป็นเครื่องมืออันสำคัญสำหรับนักเรียน นักศึกษา ในการศึกษาหาความรู้ที่ทางโรงเรียนจัดให้ และเพื่อหาความรู้ต่อไปอีกนานเท่านานหลังจากที่ออกจากโรงเรียนไปแล้ว² ไม่ว่าจะเป็นการอ่านในภาษาแม่หรือการอ่านภาษาต่างประเทศ

¹ Emerald V. Dechant and Henry P. Smith, Psychology in Teaching Reading (New Jersey: Prentice-Hall, 1977), p. 1.

² พัทธน์ น้อยแสงศรี และ ส่องศรี โทประเสริฐ, ปัญหาการสอนอ่านอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518), หน้า 39.

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้แพร่หลายที่สุด บุคคลที่อยู่ในวงการการศึกษาและวิชาการจำต้องอ่านเขียนหรือใช้ภาษาอังกฤษเป็นประจำ เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนค้นหาความรู้ทางวิชาการเพิ่มขึ้น สำหรับในประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาและใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการศึกษา การเมือง ธุรกิจ และการค้า การอ่านภาษาแม่หรือภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญมิไต่ยิ่งหย่อนกว่ากัน

ประสิทธิภาพของการอ่านภาษาอังกฤษในชั้นใช้งานได้นั้นต้องอาศัยการวางพื้นฐานการฝึกฝนการสอนอ่านในระดับเริ่มแรก คือระดับประถมศึกษาอันเป็นระดับแรกที่มีการสอนภาษาอังกฤษ ตลอดจนการเสริมทักษะให้เข้มแข็งขึ้นในระดับมัธยมศึกษาและระดับที่สูงขึ้นไป¹ อย่างไรก็ตาม ในระดับอุดมศึกษา นักศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมาก ในระยะสิบปีมานี้ การสอนอ่านในระดับนี้จึงได้รับความสนใจมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้จากกรรพวงทิพย์ ภูศรัณย์² (Puangtip Phosarun) ได้อ้างถึง โบอี (Boey 1976) ผู้ให้ข้อสังเกตว่า

การอ่านได้กลับเข้ามาสู่การเรียนภาษาที่สองอย่างแท้จริง จะเห็นได้จากวารสาร "English Teaching Forum" ที่จัดพิมพ์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษนอกสหรัฐอเมริกา

¹ พันธ์ น้อยแสงศรี และ ส่องศรี โทประเสริฐ, ปัญหาการสอนอ่านอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา, หน้า 37.

² Puangtip Phosarun, "Cognitive and Affective Factors as Predictors of Reading Comprehension for Foreign Students Studying English as a Second Language," (Dissertation Southern Illinois University, Carbondale, 1979), p. 5.

ในช่วงเจ็ดปีแรก (1963-1969) มีบทความ 9 บทความที่เกี่ยวกับการอ่านและ
 ในจำนวนนี้ 6 บทความ เกี่ยวกับการอ่านในระดับประถมศึกษา ในช่วงสามปีถัดมา
 คือ (1970-1972) มีบทความที่เกี่ยวกับการอ่านลงพิมพ์ 9 บทความ แต่เป็นการ
 อ่านระดับสูง 6 บทความ และในวารสาร TESOL Quarterly (Vol.9 No.2)
 ฉบับล่าสุดก็มีบทความที่เกี่ยวกับการอ่านระดับสูง 3 บทความ และวารสาร English
 Language Teaching Journal ประจำปี ค.ศ. 1975 มีบทความเกี่ยวกับการ
 อ่าน 9 บทความ

นอกจากนี้ เดวิด อี เอสกี (David E. Eskey) ยังชี้ให้เห็นว่าทักษะการ
 อ่านจำเป็นสำหรับนักเรียนระดับสูง ดังที่เขาได้กล่าวถึงนักศึกษาต่างชาติที่กำลังศึกษาระดับ
 มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาว่า "นักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วแต่ไม่
 สามารถอ่านหรือเขียนได้คั้นจะพบว่าตนเองมีอุปสรรคทางด้านภาษามากกว่านักศึกษาที่พูด
 ภาษาอังกฤษด้วยสำเนียงภาษาแม่ แต่เข้าใจสิ่งที่เขาอ่านหรือเขียนได้ถูกต้อง"

ในประเทศไทยการเรียนในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องอาศัยการอ่านจากตำรา
 ภาษาอังกฤษ อัตราความต้องการทักษะการอ่านของนักศึกษาไทยจึงอยู่ในระดับสูง ดังจะ
 เห็นได้จากงานวิจัยของ วรลักษณ์ ตียาภรณ์² ที่ได้ศึกษาทัศนคติและข้อคิดเห็นของนักศึกษ
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีต่อการกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ นักศึกษา
 ส่วนใหญ่จากทุกคณะ ประจำปีการศึกษา 2516 ให้ความเห็นว่า ควรเน้นนักวิชาที่เกี่ยวกับ

¹ David E. Eskey. "Advanced Reading: the Structural
 Problem," The English Teaching Forum V.XIII No.3+4 (1975): 210.

² วรลักษณ์ ตียาภรณ์, ทัศนคติและข้อคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ที่มีต่อการกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ, รายงานการวิจัยทางมนุษยศาสตร์
 (เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2519), หน้า 54.

การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นอันดับ 1 การฟังเพื่อความเข้าใจเป็นอันดับ 2 การสนทนาภาษาอังกฤษเป็นอันดับ 3 และการเขียนเป็นอันดับ 4

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย จะพบว่า นักศึกษาไทยมีปัญหาเรื่องการอ่านภาษาอังกฤษมาก ระดับความสามารถในการอ่านยังได้ผลไม่เป็นที่น่าพอใจ คุณกัญญา ชรรรมงคล¹ ได้ชี้ให้เห็นปัญหาการอ่าน ๗ ที่ประชุมสัมมนาทางการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษา เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2519

. นักเรียนไทยมีปัญหาเรื่องการอ่านมาก, สาเหตุอันหนึ่ง, ก็คือ เราอ่านไม่เก่ง แม้แต่ในภาษาของเราเอง ในการเรียนการอ่านตั้งแต่เล็กครุ่มงแต่จะให้อ่านผสมตัวให้โต สะกดคำใหญ่ ออกเสียงถูกต้อง แต่จะอ่านแบบไหนก็ปล่อยให้ตามบุญตามกรรม คนไหนเก่งก็สามารถตีความได้ วิเคราะห์ได้ อ่านได้ลึกซึ้ง ใครฉลาดไม่มากก็อ่านได้จริง แต่ความหมายไม่ลึกซึ้ง

. ไม่มีใครตระหนักว่า เด็กไทยอาจมีปัญหาในด้านกรอ่านไม่น้อยเลย ความจริงมาปรากฏเมื่อนักเรียนไทยไปเรียนต่างประเทศ

ในปี พ.ศ. 2502 คุณกัญญา ชรรรมงคล² ได้วิจัยผลสอบของนักศึกษาไทยจำนวน 35 คน กับผลการสอบของนักศึกษาต่างชาติอื่น ๆ จำนวน 40 คน ในมหาวิทยาลัยอินเดียนา สหรัฐอเมริกา ผลการคำนวณทางสถิติพบว่า นักศึกษาไทยเก่งกว่านักศึกษาต่างชาติอื่นมาก ในด้านโครงสร้าง (Mechanics of Expression) แต่คอยความมากในด้านกรอ่านเพื่อความเข้าใจ

¹ คุณกัญญา ชรรรมงคล, "Techniques of Testing Reading Skill," Pasaa Vol.VII No.1+2 (March 1977): 201-203.

² Kanda Thammongkol, "The English Reading Ability of Thai Undergraduate Students," Reading: Insights and Approaches, ed. Edward M. Anthony and Jack C. Richards (Singapore: Singapore University Press, 1976), p. 74.

อมร รักษาสัตย์¹ กล่าวถึงความล้มเหลวของการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย โดยดูจากผลการสอบเข้าคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในปีการศึกษา 2513 มีผู้สอบ 479 คน ผู้เข้าสอบทุกคนจบปริญญาตรี เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วอย่างน้อย 12 ปี ผลปรากฏว่าผู้ที่พอจะอ่านตำราภาษาอังกฤษใช้ได้มีเพียงร้อยละ 5 ของผู้เข้าสอบ และผู้เข้าสอบทั้งหมดก็คะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 52 ซึ่งยังไม่ไค้มาตรฐานพอที่จะเรียนในระดับปริญญาโทได้ งานวิจัยของ คุณกัญญา ชรรรมมงคล² อีกเรื่องหนึ่งในปี พ.ศ. 2512 เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้านทักษะต่าง ๆ ของนิสิตปีที่สอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะอักษรศาสตร์ จำนวน 20 คน และ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 20 คน ผลปรากฏว่า นิสิตเหล่านี้เก่งที่สุดในด้านการอ่านจับใจความอ่อนในด้านการอ่านแบบตีความหรือวิจารณ์ และในปี พ.ศ. 2521 นพรัตน์ สรวายสุวรรณ³ ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง ปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลาง 5 แห่ง จำนวน 156 คน ผลปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยครูอยู่ในระดับของใจ

¹ อมร รักษาสัตย์, แนวการบรรยายเรื่องการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย ในกองวางแผนการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย (กรุงเทพมหานคร: ครูสภา, 2513), หน้า 71.

² Kanda Thammongkol, "The English Reading Ability of Thai Undergraduate Students," pp. 73-79.

³ นพรัตน์ สรวายสุวรรณ, "ศึกษาความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง" (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521)

หลังจากได้ศึกษาบทความและงานวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านและปัญหาของการอ่าน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยระดับอุดมศึกษา

ความเข้าใจในการอ่านโครงสร้างประโยคและทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรต

จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่าน คือ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ¹ แต่ความเข้าใจที่ได้จากการอ่านขึ้นอยู่กับความสำเร็จที่ได้ความหมาย (meaning) ความหมายมีทั้งความหมายในระดับคำ (lexical meaning) ความหมายในระดับประโยค (syntactic meaning) และความหมายในระดับอนุเฉท (Paragraph Organization)² ผู้อ่านจะประสบผลสำเร็จในการเข้าใจความหมายสิ่งที่ตนอ่านมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับภูมิหลังสำคัญ 2 ประการ ตามที่ เดวิด แอล เชฟเพิร์ด³ (David L. Shepherd) กล่าวไว้ คือ

1. ความคล่องในการใช้ภาษาของผู้อ่าน หมายถึง ระดับความรู้ทางด้านภาษาที่ได้เรียนมาของผู้อ่าน และระดับความรู้ในภาษาที่ผู้เขียนใช้

¹ Kenneth S. Goodman and Olive S. Niles, "Behind the Eye: What Happens in Reading," Reading Process and Program (Illinois: Commission on the English Curriculum National Council of Teachers of English, 1970), p. 28.

² Robert Karlin, Teaching Elementary Reading-Principles and Strategies (New York: Harcourt Brace-Jovanovich, Inc., 1975), pp. 211-230.

³ David L. Shepherd, Comprehensive High School Reading Methods (Ohio: A Bell & Howell Company, 1973), p. 79.

2. ประสบการณ์ที่มีมาแต่หลังของผู้อ่าน สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนช่วยอธิบายรวบรวม ประเมินผลข้อมูลความคิดของผู้เขียน

เดวิด พี แฮร์ริส¹ (David P. Harris) กล่าวว่า
 ความสามารถอย่างหนึ่งที่เป็นในการอ่านโดยทั่ว ๆ ไป คือ ความสามารถทางภาษา และสัญลักษณ์ทางภาษา (language and graphic symbols) ซึ่งรวมความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยโดยการตีความจากข้อความ การเข้าใจระบบคำและโครงสร้างประโยคจากลักษณะของภาษาเขียน และเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่รวมเอาประโยคหลาย ๆ ประโยคเข้าไว้

จึงอาจจะกล่าวได้ว่า ความสามารถทางภาษาของผู้อ่านเป็นตัวย่อประกอบอันหนึ่ง ที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน อย่างไรก็ตาม ภาษามีโครงสร้างซึ่งประกอบด้วย ส่วนที่สำคัญ 2 ส่วน คือ โครงสร้างทางเสียง อันได้แก่ เสียงสำคัญในภาษาหรือที่เรียกว่า กัณฑ์หน่วยเสียง (phoneme) และโครงสร้างทางไวยากรณ์ อันได้แก่ การสร้างคำ และการสร้างประโยค นอกจากโครงสร้าง 2 ส่วนนี้แล้ว ภาษายังประกอบด้วยศัพท์และความหมาย

เดวิด แมคเนลล์² (David McNeill) ได้กล่าวว่า "ความเข้าใจภาษาจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าผู้ใช้ภาษานั้น ๆ ขาดความเข้าใจในเรื่องโครงสร้างการเรียงคำในภาษา"

เกร์ แอล บอน และ มาย เอ ทิงเกอร์³ (Grey L. Bond and

¹ David P. Harris, Testing English as a Second Language (New York: McGraw-Hill Book Company, 1969), p. 58.

² David McNeill, An Acquisition of Language (New York: Harper and Row, Publishers, 1970), p. 155.

³ Grey L. Bond and Miles A. Tinker, Reading Difficulties: Their Diagnosis and Correction (New York: Appleton-Century-Crofts, 1957), p. 235.

Miles A. Tinker) มีความเห็นว่า "ความเข้าใจเป็นจุดหมายของการอ่านทุกชนิด แต่การที่นักเรียนจะอ่านได้อย่างถูกต้องนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการด้วยกัน และองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง คือ โครงสร้างไวยากรณ์"

โรเบิร์ต แอล แอลแลน¹ (Robert L. Allen) ให้ข้อคิดว่า เพื่อที่จะเกิดความเข้าใจ ผู้อ่านจำเป็นต้องเข้าใจโครงสร้างภาษา สามารถที่จะรู้ และจำองค์ประกอบของโครงสร้าง (structure elements) ที่ประกอบขึ้นเป็น หนึ่งประโยคใด และต้องรับรู้ความสัมพันธ์ภายในระหว่างการเรียงคำขององค์ประกอบ เหล่านี้ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ผู้อ่านต้องเข้าใจโครงสร้างของประโยค (syntax)

การอ่านในฐานะเป็นกระบวนการทางภาษาจึงเกี่ยวข้องกับการเรียงคำใน โครงสร้างภาษา (the syntactic information) หรือโครงสร้าง (structure) ตำแหน่งของคำ (the word order) หมวดคำ (word categories) และกระบวน ของประโยค (patterns of sentences)² และดังนั้น ผู้อ่านจะต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกับความคิดของผู้เขียน

อย่างไรก็ตาม นักวิจัยได้พยายามค้นหาว่าค่าตอบว่าอะไรเป็นองค์ประกอบ (factor) ที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ บางคนพบว่า คำศัพท์ และความยาวของประโยคมีผลต่อความสามารถในการอ่านได้ นักวิจัยบางท่านก็เชื่อว่าการที่จะเข้าใจความหมายของประโยค ผู้อ่านจำเป็นต้องรู้โครงสร้างของภาษา (syntactic structures) นอกเหนือไปจากความเข้าใจความหมายของแต่ละคำที่ ประกอบกันขึ้นในประโยค

¹ Robert L. Allen, "Better Reading Through the Recognition of Grammatical Relations," Reading Teacher 18 (1964): 194-198.

² Emerald V. Dechant and Henry P. Smith, Psychology in Teaching, p. 12.

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความรู้ความเข้าใจ โครงสร้างไวยากรณ์ (grammatical structure) และการเรียงคำในโครงสร้าง ภาษา (syntactic structure) ได้รับการค้นคว้ามาหลายสิบปีแล้ว อาร์ เอช โอจิมแมน¹ (R. H. Ojemann) ในปี ค.ศ. 1934 ได้วิเคราะห์หนังสืออ่านสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อหาว่ามีองค์ประกอบ (factor) อะไรที่ทำให้ผู้ใหญ่ที่เรียนต่ำกว่าเกรด 8 อ่านไม่เข้าใจ ผู้วิเคราะห์เสนอแนะให้มีการสร้างโครงสร้างของประโยคให้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะให้มีคำบุรพทวนย่อลง ต่อมาในปี ค.ศ. 1941 เอช ดี กิบบอน² (H. D. Gibbons) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ส่วนต่าง ๆ ของประโยคและความหมายของประโยค กิบบอน พบว่า ความสัมพันธ์นี้เป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งในการอ่าน ในปี ค.ศ. 1956 อินกริด สโตรม³ (Ingrid Strom) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการวิเคราะห์ไวยากรณ์ และวากยสัมพันธ์ (grammar and syntax) ของประโยคที่อ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและความสามารถในการวิเคราะห์ไวยากรณ์ และวากยสัมพันธ์ของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลเป็น .57 และของโรงเรียนราษฎร์ เป็น .39

¹ R. H. Ojemann, "The Reading Ability of Parents and Factors Associated with Reading Difficulty on Parent Education Materials," University of Iowa Studies in Child Welfare 8 (1934): 11-32. Cited by Sirirat Nilagupta, "The Relationship of Syntax to Readability for ESL Students in Thailand," Journal of Reading 20 (April 1977): 586.

² H. D. Gibbons, "Reading and Sentence Elements," Elementary English Review 18 (February 1941): 42-46.

³ Ingrid Strom, "Does Knowledge of Grammar Improve Reading," English Journal 45 (1966): 129-233.

ในปี ค.ศ. 1957 โนม ชอมสกี (Noam Chomsky) ได้สร้างทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรต นักไวยากรณ์ปริวรรตเชื่อว่าประโยคทุกประโยคในภาษาอังกฤษมีโครงสร้างส่วนผิว (surface structure) ที่ให้รูปแบบของประโยค (form) และโครงสร้างส่วนลึก (deep structure) ที่ให้ความหมายของประโยค การที่โครงสร้างส่วนลึกเปลี่ยนรูปมาเป็นประโยคที่เราเห็นอยู่ใต้นั้นก็โดยการผ่านขบวนการปริวรรต (transformation) ซึ่งมีวิธีการต่าง ๆ เช่น การสับเปลี่ยนที่ (rearrangement) การเพิ่มเติม (addition) การแทนที่ (substitution) เป็นต้น และจากทฤษฎีนี้ประโยคพื้นฐาน (kernel sentence) ซึ่งประกอบด้วยประธาน กริยา และส่วนขยายช่วยให้ผู้อ่านเดาคำที่สำคัญ (major words) ในประโยคได้ แต่ประโยคพื้นฐานนี้เมื่อปริวรรตหรือเปลี่ยนเป็นประโยคในรูปอื่น ๆ ที่ซับซ้อนขึ้นจะช่วยให้ผู้อ่านเดาคำที่สำคัญ (major words) ในประโยคใต้น้อยลง ทั้งนี้เพราะนอกจากตัวประโยคเองจะซับซ้อนแล้ว การปริวรรตที่เปลี่ยนไปอาจจะมีการเปลี่ยนการเรียงคำ (word order) ในประโยคด้วย ตัวอย่างเช่น

ประโยคพื้นฐานแสดงความเป็นกรรตุวาจก (active voice)

The car hit a woman.

เมื่อปริวรรตเปลี่ยนเป็นประโยคกรรมาจก (passive voice) และเพิ่มประโยคแทรก (embedded sentence) คือ The car belonged to my brother. แล้วจะได้ประโยคที่ซับซ้อนขึ้นเป็น

A woman was hit by the car which belonged to my brother.

เรื่องความซับซ้อนของประโยคใต้น่ามาสู่คำถามที่ว่า "ถ้าประโยค B ซับซ้อนกว่าประโยค A จะหมายความว่าประโยค B เข้าใจหรือจำได้ยากกว่าประโยค A หรือไม่" ¹ แนวความคิดของการเปลี่ยนแปลงประโยคเพื่อที่จะทำให้การอ่านเข้าใจยิ่งขึ้น

¹ Dan I. Slobin, Psycholinguistics (Illinois: Scott, Foresman and Company, 1971), p. 23.

ซึ่งเป็นนัยว่า ถ้าเราสามารถเปลี่ยนรูปแบบ (form) ของประโยค พร้อมกับความหมายที่เปลี่ยนไปได้ ก็อาจเป็นไปได้ว่าประโยคที่แตกต่างกันเล็กน้อยในรูปแบบก็จะแตกต่างกันเล็กน้อยในด้านความหมายด้วย ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตมีสูตรที่อธิบายการเปลี่ยนแปลงที่แน่นอนของรูปแบบประโยคต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น ประโยครูป passive (It was described by John) และประโยครูป nominalization (John's description of it) เป็นการปริวรรตทางไวยากรณ์ของรูปกริยา active ของ John described it. ประโยคในรูปแบบหนึ่งหรือที่ลดการปริวรรตแล้ว หรือประโยคที่ไม่ซับซ้อนอาจจะอ่านเข้าใจได้ง่ายกว่าประโยคที่ซับซ้อนหรืออยู่ในรูปแบบอีกอย่างหนึ่ง นักวิจัยหลายท่านจึงได้นำไวยากรณ์ปริวรรตมาเป็นตัวแปรอิสระหรือองค์ประกอบ (factor) ในการศึกษาความเข้าใจในการอ่านเพื่อจะอธิบายความเข้าใจทางภาษา

อี บี โคลแมน ¹ (E. B. Coleman) ในปี ค.ศ. 1964 ได้วิจัยเรื่องความสามารถในการเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์ปริวรรตแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยศึกษาถึงระดับความสามารถในการอ่าน ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านข้อความซึ่งมีการปริวรรตทางไวยากรณ์แตกต่างออกไป ได้แก่ ข้อความที่มีประโยค nominalization (verbal noun, noun phrase และ noun clause), adjectivalization, passive verb transform และ active verb transform โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยเปรียบเทียบความเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์ปริวรรตที่แตกต่างกันออกไป แต่ละข้อความซึ่งคัดแปลงมาจากต้นฉบับ (originals) เดียวกัน โดยที่เนื้อหาและความยากของศัพท์ใกล้เคียงกัน แบ่งการทดลองออกเป็น 4 ครั้ง การทดลอง 2 ครั้งแรก ผู้วิจัยนำเอาข้อความที่ยาก (ชุด Unsimplified)

¹ E. B. Coleman, "The Comprehensibility of Several Grammatical Transformations," Journal of Applied Psychology 48 (1964): 186-190.

มาทำให้ง่ายขึ้น (ซุก Simplified) โดยวิธีการลดการปริวรรต (detransforming) กับการปริวรรต 3 ชนิด คือ nominalization, adjectivalization และ passive verb transform ส่วนการทดลอง 2 ครั้งหลังผู้วิจัยเปรียบเทียบข้อความซุก Unsimplified ที่มีการปริวรรตชนิด nominalization กับข้อความซุก Simplified ที่ได้มีการลดการปริวรรตจาก nominalization ให้เป็น active verb transform ทำการทดลองความแตกต่างของการปริวรรตด้วยแบบทดสอบเลือกตอบและ Lindquist Type V. Design ¹ (design ที่ประกอบด้วย Graeco-Latin Square ทำให้การเสนอเนื้อหาเป็นลำดับและสมมูลกัน) ผลของการวิจัยพบว่า ผลคะแนนที่ได้จากข้อทดสอบฉบับที่ทำให้ง่ายหรือ Simplified สูงกว่าฉบับ Unsimplified อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถอ่านข้อความที่ลดการปริวรรต (detransform) หรือข้อความที่มีประโยค active verbs ได้ดีกว่าข้อความที่มีประโยค nominalization แทรกอยู่

บำรุง ไตรรัตน์ ² ได้ศึกษาผลของการปริวรรตในประโยคภาษาอังกฤษที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก จำนวน 42 คน เปรียบเทียบข้อความสำหรับอ่านที่นำมาเป็นแบบทดสอบโคลซ 2 ซุก คือ ซุกแรกเป็นข้อความซุก Unsimplified ซุกที่สองเป็นฉบับที่ทำให้ง่ายขึ้น หรือ Simplified โดยใช้วิธีการปริวรรต กับลดการปริวรรต 4 ชนิด คือ

¹ H. F. Lindquist, Design and Analysis of Experiment in Psychology and Education (Boston: Houghton Mifflin, 1953), p. 288.

² บำรุง ไตรรัตน์, "การศึกษาผลของการปริวรรตในประโยคภาษาอังกฤษที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก" (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521).

nominalization, relative clause, passive voice และ grammatical deletion ผลของการวิจัยพบว่า คะแนนที่ได้จากการอ่านข้อความชุดที่ปริวรรตและลดการปริวรรตแล้วของกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

หลังจากได้ศึกษาบทความ ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรต และงานวิจัยต่าง ๆ ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและปัญหาของการอ่าน ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาว่าข้อความที่ไ้ประโยชน์ซับซ้อน หรือข้อความที่ประกอบด้วยการปริวรรต 4 ชนิด ตามที่ โคลแมน และ บารุง โตร์ตัน ได้ศึกษาไว้ คือ nominalization, relative clause, passive voice และ grammatical deletion กับข้อความที่ลดความซับซ้อนหรือข้อความที่ลดการปริวรรตทั้ง 4 ชนิด ดังกล่าวแล้ว จะมีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยระดับมหาวิทยาลัย ปีที่หนึ่ง ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพียงใด ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านข้อความทั้ง 2 แบบ ด้วยวิธีการโคลซ ควบคุมไปกับข้อทดสอบแบบเลือกตอบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจของนักศึกษาปีที่หนึ่ง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่ไ้ประโยชน์ซับซ้อนชนิด nominalization, relative clause, passive voice และ grammatical deletion และข้อความที่มีใจความเดียวกัน ซึ่งไม่ไ้ประโยชน์ซับซ้อนเหล่านี้
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจของนักศึกษาปีที่หนึ่ง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง (กลุ่มสูง) ในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่ไ้ประโยชน์ซับซ้อน และข้อความที่มีใจความเดียวกัน ซึ่งไม่ไ้ประโยชน์ซับซ้อนเหล่านี้
3. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจของนักศึกษาปีที่หนึ่ง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ (กลุ่มต่ำ) ในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่ไ้ประโยชน์ซับซ้อน และข้อความที่มีใจความเดียวกัน ซึ่งไม่ไ้ประโยชน์ซับซ้อนเหล่านี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. คะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความที่ใช้ประโยคซับซ้อน และข้อความที่ลดความซับซ้อนของนักศึกษากลุ่มสูง และนักศึกษากลุ่มต่ำ ไม่แตกต่างกัน
2. คะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความที่ใช้ประโยคซับซ้อน และข้อความที่ลดความซับซ้อนของนักศึกษากลุ่มสูง ไม่แตกต่างกัน
3. คะแนนความเข้าใจในการอ่านข้อความที่ใช้ประโยคซับซ้อน และข้อความที่ลดความซับซ้อนของนักศึกษากลุ่มต่ำ ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ และนักศึกษาคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคที่ 2 ปีการศึกษา 2522 ที่มีระดับการอ่านซึ่งวัดโดยแบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถในการอ่านอังกฤษ ของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยู่ในระดับคะแนนที่สูงกว่า $\bar{X} + z_{.05} SE_{\bar{X}}$ และต่ำกว่า $\bar{X} - z_{.05} SE_{\bar{X}}$ จำนวน 98 คน เท่านั้น
2. การวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ระดับสติปัญญา อายุ เพศ และสิ่งแวดล้อมทางบ้าน
3. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการปริวรรตในประโยคภาษาอังกฤษเฉพาะการปริวรรต 4 ชนิด คือ nominalization, relative clause, passive voice และ grammatical deletion

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนภาษาอังกฤษในการเลือกใช้โครงสร้างทางภาษา
2. เป็นแนวทางในการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ
3. เป็นแนวทางในการเขียนตำราการสอนเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ
4. เป็นแนวทางในการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

005596

ความเข้าใจในการอ่าน (reading comprehension) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจเรื่องราวของข้อความภาษาอังกฤษ (passages) ที่ได้อ่าน และสามารถตอบข้อความของแบบทดสอบเลือกตอบ (multiple choice questions) และเติมคำลงในช่องว่างของแบบทดสอบโคลซ (cloze test) ได้ถูกต้อง

ระดับการอ่านได้ (readability level) หมายถึง ระดับความยากง่ายของข้อความที่เทียบเป็นเกรด โดยใช้สูตรของ รุกอล์ฟ เฟลซ เป็นเครื่องกำหนด

เกรด (grade) หมายถึง ระบบการแบ่งชั้นเรียนของโรงเรียนประถมและมัธยม ในประเทศสหรัฐอเมริกา คือ เริ่มตั้งแต่เกรด 1 ถึง 12

การ परिवรรต (Transformation) หมายถึง ขบวนการเปลี่ยนแปลงจากโครงสร้างประโยคพื้นฐานมาเป็นโครงสร้างประโยคแบบอื่น หรือการที่โครงสร้างประโยคพื้นฐานรวมกับโครงสร้างประโยคอื่น ๆ (complex sentences)

Nominalization หรือการปริวรรตเพื่อสร้างนามวลี หมายถึง ขบวนการเปลี่ยนรูปประโยค (sentence) ให้เป็นนามวลี (noun phrase) เช่นประโยค

"the fact that Jane refused the offer (displeased him)"
เป็น "Jane's refusal of the offer (displeased him)" เป็นต้น

Relative Clause หรืออนุประโยคขยาย หมายถึง ประโยคแทรก (embedded sentence) ที่ฝังอยู่ในนามวลี และอยู่ตามหลังนามวลีนั้น ขบวนการที่จะทำให้เกิดโครงสร้างอนุประโยคขยาย เรียกว่า relativizing การปริวรรตที่ทำให้เกิด relativizing เรียกว่า the relative clause transformation อนุประโยคขยายแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่หนึ่ง เรียกว่า "restrictive relative clause" เช่น "The class which you will teach next semester will meet in the evening." ซึ่งจำเป็นต่อความเข้าใจประโยคและในลักษณะที่สอง หมายถึง อนุประโยคขยายที่เชื่อม (conjoined) อยู่ทางขวาของนามวลีที่ขยาย ซึ่งลักษณะนี้เรียกว่า "nonrestrictive clause" เช่น "John, who is outstanding, went to the bank." ซึ่งอาจตัดออกได้เพราะไม่มีความสำคัญต่อความเข้าใจประโยค

Passive Voice หรือประโยคกรรมวาจก หมายถึง ขบวนการเปลี่ยนรูปประโยคกรรตุวาจก (active voice) ที่มีสกรรมกริยาเป็นกริยาหลักไปเป็นประโยคกรรมวาจก โดยการสับเปลี่ยนนามวลีในประโยคกรรตุวาจก มาเป็นประธานในประโยคกรรมวาจก และมีกริยาช่วย (auxiliary) อยู่ในรูป "be + en" และจะมีหรือไม่มีคำนำหน้าชี้แสดงผู้กระทำ (agentive mark) "by" ก็ได้ เช่น ประโยค

" John stole the money."

กลายเป็นประโยค "The money was stolen (by John)."

Grammatical Deletion หรือการตัดทอน หมายถึง ขบวนการลดหรือตัด (delete) ส่วนประกอบ (elements) บางส่วนของโครงสร้างประโยคที่สามารถ เข้าใจได้ (recoverable) หรือการตัดส่วนที่ซ้ำกัน (repeated element) ทิ้งไป ซึ่งการลดลงของส่วนประกอบดังกล่าวนี้ก็ยังคงทำให้เข้าใจความหมายของส่วนที่ลดได้ เช่น

ประโยค

"The book which is on the table is very interesting."

กลายเป็นประโยค

"The book on the table is very interesting."

การลดรูปลักษณะนี้เรียกว่า หรือ

the relative "be" deletion transformation.

"The fire which he describes is frightening."

กลายเป็นประโยค

"The fire he describes is frightening."

การลดรูปลักษณะนี้เรียกว่า

"The relative pronoun deletion transformation."

ข้อความที่ใช้ประโยคซับซ้อน (Complex Passages) หมายถึง ข้อความที่ ประกอบด้วยการปริวรรต nominalization, relative clause, passive voice และ grammatical deletion

ข้อความที่ลดความซับซ้อน (Less-Complex Passages) หมายถึง ข้อความ ที่ลดการปริวรรต (detransformed) โดยไม่มีการใช้ข้อความ nominalization, relative clause, passive voice และ grammatical deletion โดย ควบคุมระดับความยากของคำศัพท์ไม่ให้ต่างกับข้อความที่ปริวรรต

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2522

นักศึกษากลุ่มสูง หมายถึง นักศึกษาที่ได้คะแนนตั้งแต่ $\bar{X} + z_{.05} SE_{\bar{X}}$ หรือตั้งแต่ 23 ขึ้นไป จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถในการอ่านอังกฤษ ของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นักศึกษากลุ่มต่ำ หมายถึง นักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำกว่า $\bar{X} + z_{.05} SE_{\bar{X}}$ หรือตั้งแต่ 20 ลงมา จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถในการอ่านอังกฤษ ของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย